

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

9. Pyhän Kolminaisuuden päivän jälkeinen sunnuntai 28.7.2024

Pyhän aihe

Liturginen väri

Alttarikynttilöitä

Päivän Psalmi

Vanhan Testamentin teksti

Epistolateksti

Evankeliumi

Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa

Vihreä

2 alttarikynttilää

Psalmi 119:129–136 (Luterilaisia virsiä sivu 439)

Genesis (1. Mooseksen kirja) 41:46–49, 53–57

Heprealaiskirje 10:19–25

Luukas 12:42–48

Virret

Alkuvirsi

414

Oi kuinka onkaan autuas

Kiitosvirsi

132

Oi rakas Isä Luojamme

Saarnavirsi / päivän virsi

411a

Rohkenethan, minkä maksoi

Uhrivirsi

401

Oi Herra, Henkes valo

Ehtoollisvirret

739, 735

Sydän levoton, On lepopaikka

Päätösvirsi

873

Hyvyyden voimat

Kollehtarukous:

Herra Jumala! Avaa laupiaasti korvasi kuulemaan palvelijoidesi rukoukset. Opetä meitä myös anomaan sitä, mikä on sinulle otollista, jotta voisit antaa meille, mitä me anomme. Sinun Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Saarnateksti:

Genesis 41:46–49, 53–57

Saarna aihe:

Jumalan armolahja

Johdanto

Jumala on antanut jokaiselle ihmiselle hyviä lahjojaan, joita Hän tahtoo käytettävän Hänen nimensä kiitokseksi ja lähimmäisen parhaaksi. Kaikkivaltias Jumala oli antanut myös Joosefille hyviä lahjoja. On kuitenkin tavallista Jumalan työvainiolla ja Jumalan valtakunnassa, että Jumala saattaa nämä lahjat käyttöönsä kärsimysten ja koettelemusten kautta. Joosef on tästä kallis esimerkki. Hänen veljensä aikoivat ensin kateudesta tappaa hänet, sitten myivät hänet rahasta orjaksi pakanakansalle, jossa hän joutui vankilaan häntä kohtaan puhutun väärän todistuksen kautta (ja oman hurskaan elämänvaelluksensa hedelmänä). Faaraon ylimmäinen juomanlaskija, jonka unen hän oli selittänyt vankilassa, vankilasta vapauduttuaan ensin unohti Joosefin, kunnes Faaraon unien jälkeen muisti, että Jumala oli puhunut hänelle Joosefin kautta. Jumala armossaan kasvatti Joosefia, niin että ne lahjat, jotka hän oli saanut, pääsisivät kärsimysten ja koettelemusta kautta siihen käyttötarkoitukseen, jonka Jumala oli tarkoittanut. On selvää, että Jumalan myös kasvatti Joosefia nöyryyteen ja kärsivällisyyteen, mutta sisällytän nämä tähän tosiasiaan, että Jumala valmisti Joosefia niiden lahjojen esiintuloon ja käyttöön, mitkä Jumala oli hänelle antanut. Sen tähden Joosef nimesi toisen poikansa Efraimiksi, sillä hän sanoi: **”Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi kärsimyksieni maassa.”** (Genesis 41:52)

Kun Jumalan lahjat pääsevät käyttöön, niihin Jumala antaa myös tarmon ja toimeliaisuuden. Pyhä Raamattu sanoo: **”Joosef lähti faaraon luota ja kulki läpi koko Egyptin maan.”** (Genesis 41:46) Tuohon

aikaan läpi koko Egyptin maan kulkeminen on täytynyt kestää kuukausia. Tuolla matkalla Joosef perehtyi perusteellisesti maanviljelyksen tilaan koko Egyptissä, viljan varastointiin, peltojen omistussuhteisiin ja maanviljelijöiden asenteisiin ja kykyihin. Samalla hänellä varmasti oli Jumalan antama visio, jota Jumala tuolla tarmokkuutta osoittavalla matkallaan hioi ja terävöitti. Kaikkien lahjojen tulee viime kädessä tavalla tai toisella koitua Jumalan pelastustyön eteenpäinviemiseksi, näin myös Joosefin kohdalla. Jumalan Joosefille antamat lahjat olivat osa Kristuksessa toteutuvaa pelastusta synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta, jota varten Israelin kansaa kasvatettiin ja pidettiin hengissä, kunnes tuli se aika lähteä Egyptistä ja mennä luvattuun maahan.

1 Jumalan lahjat (Genesis 41:46–57)

1.1. Jumalan moninaiset lahjat (1. Korinttolaiskirje 12:4–6; 1. Pietarin kirje 4:10)

Jumala antaa ihmisille monenlaisia lahjoja, niin ajatteluun, tekemiseen, johtamiseen, huolehtimiseen, palvelemiseen, antamiseen kuin myötätunnon osoittamiseenkin liittyviä ominaisuuksia. Sen lisäksi Jumala antaa hengellisiä lahjoja kuten profetoiminen, joka meidän aikanamme tarkoittaa erityisesti Jumalan Sanan oikeaa saarnaa, lain ja evankeliumin julistusta. Ajallisista lahjoista suurin on rakkaus. Sen tavoittelemisen kuuluu kaikille kristityille. (1. Korinttolaiskirje 13:13) Aivan liian usein kristittyjen katse ja ajatus kiinnittyy huomiota herättäviin lahjoihin, jotka helposti vievät pois huomion evankeliumista, syntien anteeksiantamisesta ja syntisen vanhurskauttamisesta. Käytännölliset tehtävät ja lahjat kuten perheenäidin ja isän kalliit tehtävät, lähimmäisen palveleminen ja auttaminen tai työn tekeminen hyvin organisoimalla, jäävät toissijaiselle huomiolle. Raamattu ei anna perusteita Jumalan lahjojen tärkeysjärjestykseen listaamiseen. Pyhä Raamattu käyttää Jumalan moninaisista lahjoista sanaa ”karisma”, eli armolahja. Useat näistä lahjoista, Jumalan Sanan saarnavirkkaa lukuun ottamatta, kuuluvat jokaiselle kristitylle. Jokaisen tulee palvella lähimmäistä, jokaiset tulee hoivata toinen toistaan (**”Hoivatkaa toinen toistanne, niin kuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut”**, Roomalaiskirje 15:7) ja jokaisen meidän tulee osoittaa kärsivällistä rakkautta toinen toistamme kohtaan.

Seurakunta toimii hyvin, kun sen jäsenten erilaiset lahjat pääsevät käyttöön. Joillakin on kyky organisoida, joillakin kyky palvella musiikissa, joillakin kyky johtaa, joillakin kyky vetää ihmisiä seurakuntaan, joillakin kuunnella ja palvella toisia. Sanan palvelijan viran Jumala on säätänyt siihen sopiville miehille. Siihen tarvitaan Jumalan antama sisäinen kutsu, seurakunnan kutsu ja siihen vihitään rukouksin ja kätten päälle panemisen kautta. (1. Timoteuskirje 4:14)

Joosefille Jumala oli antanut kyvyn profeetallisesti selittää sen unen, jonka Jumala vaikutti faaraossa. Joosefilla on myös lahja analysoida, suunnitella ja ajatella suuria kokonaisuuksia. Joosef oli tarmokas Jumalan lahjojen hoitamisessa. Jumala oli antanut hänelle ymmärryksen, että lahjat kuuluvat Jumalalle. Kaikki hyvät lahjat tulevat Jumalalta, Kristuksen lunastustyön kautta. **”Koska Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan.”** (2. Pietarin kirje 1:3) Jeesuksessa Kristuksessa me olemme saaneet kalliit lupaukset, joihin turvaten Jumala siunaa työmme ja elämämme. (2. Pietarin kirje 1:4) Jumalan lahjojen hoitamisessa tulee osoittaa tarmoa ja ahkeruutta: **”Pyrkikää sen tähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin niin ne eivät salli teidän olla toimeettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemista. Jolla sitä vastoin ei niitä ole, se on sokea, likinäköinen, on unhottanut puhdistuneensa entisistä synneistensä.”** (2. Pietarin kirje 1:5–9)

On mahdollista, että joku koettaa sanoa: *”Ei minulla ole mitään erityistä lahjaa.”* Silloin sinun tulee keskustella seurakunnan pastorin tai jonkun muun kokeneen kristityn kanssa, että saisit näkökyvyn, että

Jumala on antanut sinullekin lahjojaan. Joku voi sanoa: *”Nuo toisten lahjat ovat paljon arvokkaampia.”* Siihen Jumalan Sana vastaa: *”Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin, sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi ... jos jalka sanoisi: koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen ... jos korva sanoisi: koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen. Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä.”* (1. Korinttolaiskirje 12:12–31)

1.2. Jumalan lahjojen kypsyminen täyteen hedelmäänsä

Joosefin elämä on esimerkki siitä, miten Jumala kypsyttää omalla ajallaan ja tavallaan palvelijoitansa ja heille uskomiaan lahjoja kärsimysten ja koettelemusten ahjossa. Tämän Raamatun historian kohdassa Joosef oli noin 30-vuotias. Kun hän siis aloitti virassaan, hän oli ehtinyt olla orjana 13 vuotta ja vankilassa ainakin 3 vuotta. Siinä oli Joosefin pitempi ”oppimäärä” Jumalan lahjojen kypsymisessä siihen vaiheeseen, että Jumala saattoi laittaa hänet tuohon miljoonia ihmisiä pelastavan operaation johtajaksi!

Rakas ystävä, kun ajattelen omaa elämääsi, voit helposti ajatella: olen liian nuori, tai joku voi ajatella, että olen liian vanha. Kumpikaan ei ole Elävän Jumalan mielen mukainen perustelu sille, ettetkö käyttäisi lahojasi, kun Jumala niille avaa oven. Muista, mitä Herra Jumala sanoo profeetta Jesajan kautta Israelille ja samalla myös sinulle: **”Minä käyn sinun edelläsi ja tasoitan kukkulat, Minä murran vaskiovet ja rikon rautasalvat. Minä annan sinulle aarteet pimeään peitosta, kalleudet kätkeistänsä, tietäaksesi, että Minä, Herra, olen se, joka sinut nimeltä kutsuin, Minä, Israelin Jumala.”** (Jesaja 45:2–3) Sinun ei tarvitse odottaa mitään erikoisia kokemuksia, ei mitään niin sanottuja profetioita ihmisiltä, vaan kun sinun on kastettu Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, olet Häneen liitetty ja Jumala on lahjoittanut sinulle uskon, niin sinulla on Taivaan varustus Jumalan työtoverina.

2 Jumalan armolahja (6:23)

Raamattu sanoo: **”Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.”** (Roomalaiskirje 6:23) Jumala pelasti Egyptin ja Israelin kansat Joosefille jakamiensa hyvien lahjojen ja toimellisen johtamisen kautta (Roomalaiskirje 12:8), hyvän suunnitelmallisuuden, sydämen yksinkertaisuuden (= rehellisyys, integriteetti, 2. Korinttolaiskirje 1:12; Kolossalaiskirje 3:22) ja uutteruuden kautta. Ihmiset saivat kuolemattomille sieluilleen jatkoaikaa, mahdollisuuden kääntyä syntiensä tunnustamisessa elävän Jumalan puoleen ja uskoa vanhurskaaseen Jumalaan. Jumalan suurin lahja on kuitenkin Hänen armolahjansa meille (kr. ”karisma”), Kristuksessa Jeesuksessa, jossa syntinen ihminen vanhurskautetaan.

Rakas ystävä, sinä et elä suorittamisella, vaan sillä, että sinulla on Kristus, Jumalan armolahja, jossa syntisi on annettu anteeksi; Hän on sinun vanhurskautesi Isän Jumalan edessä. Sinä elät Hänestä, Jeesuksesta, joka sanoo: **”Joka uskoo Minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat.”** (Johannes 7:38) **”Joka juo sitä vettä, jota Minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka Minä hänelle annan, tulee sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.”** Herra Jeesus Kristus on Jumalan armolahja sinulle, ja Hän yksin on elämäsi ja autuutesi. (Johannes 4:14) Tekstimme päättyy sanoihin: **”Ja kaikista maista tultiin Egyptiin Joosefin luo ostamaan viljaa.”** (Genesis 41:57) Sana ostaa tarkoittaa tässä ”siemenen murtamista.” Kaikkialta tultiin ikään murtamaan leipää, jonka Jumala oli siunannut. Tämä on esikuvallista siitä vehnänjyvästä, joka on Jeesus Kristus. **”Jos ei nisun jyvää putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.”** (Johannes 12:24) Teilläkin on nyt edessänne Herran Jeesuksen pöytä, jossa Hän itse murrettuna leipänä, nisun jyvänä, ravitsee teidät Taivastiellä. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa